

Ще ви разкажем за няколко професии, които са били популярни през изминалите десетилетия, но днес са почти забравени. Ето ги и тях:

Тази професия окончателно изчезва през 90-те години, когато пишещите машини са заменени от компютрите и принтерите. Но преди 40 години машинописка (като правило почти всички машинописци били жени) имало във всяка организация. Те преписвали десетки листове, написани на ръка, и не трябвало да правят грешки, защото поправянето им било доста трудоемко. Не е изненадващо, че коректорът е измислен от машинописката Бети Греъм.

Ето ви един любопитен факт – когато за първи път се поставя улично осветление в Лондон през 1417 г., много от гражданите са против тази новост. И все пак уличните лампи се разпростират из цяла Европа, но в продължение на векове трябва да се палят и гасят ръчно, както и да се зареждат с гориво и да се почистват.

Всичко това са правили фенерджиите – професия, която е била много популярна до средата на XIX век. По-късно маслените лампи са заменени от газове, които можели да се палят автоматично.

Днес ролята на кочияшите са иззели таксиметровите шофьори и техните „метални коне“. И все пак още можете да се качите на карета и да бъдете повозени от кочияш, защото тази необходимост от миналото днес е превърната в туристическа атракция.

Преди изобретяването на автоматичните телефонни станции, обаждщите се е трябвало да бъдат свързвани ръчно. Обикновено жени са работили тази професия и нещо повече – тя се смятала за много престижна, защото **обикновено се наемали само момичета от добри семейства, с приятен глас, добри обноски и мил характер.** Освен това момичетата трябвало да са сравнително високи, за да достигат и горните редове на превключвателната машина без усилие.

За да си представите колко сложна и напрегната е била тази професия, просто вижте този ръчен международен комутатор – определено не изглежда като просто устройство. Освен това по стандарт телефонистката е имала само 8 секунди, за да приеме обаждането и да свърже абоната с точното място.

Глашатай – Глашатаят пренасял важните новини през целия град или село. Тъй като по това време нямало интернет, радио или телевизия, а населението трябвало да бъде предупредено за предстоящи събития или новоприети закони от национално и местно естество, специален човек изпълнявал тези функции. Обикновено ставало дума за гръмогласен мъж, който носел барабан и на всеки площад прочитал документът, който трябвало да бъде „обнародван“. По този начин се обявявали и издирваните лица, както и наредбите на местните първенци.

Професията е известна от дълбока древност, но с течение на времето, появата на масова грамотност и по-късно на радиоточките в България, тя вече не била необходима.

Ваксаджия

Терминът „ваксаджията“ се появява около 1800 година, но става професия през 20 век. Работата е била характерна за времето на аристокрацията, кралете и буржоазията. Тогава е било нормално да излезеш с прашни обувки, защото знаеш, че чичкото на ъгъла ще ги лъсне и боядиса срещу няколко стотинки.